

Jacob Jensen (Manders 1ste): Jeg maa takke den sidste ærede Taler, fordi han dog under Skolelærerne et Par Træsko og en Trøje paa. Det ſkulde glæde mig, hvis han tillige vilde indrømme, at de — idetmindſte for Skam Skyld — ei komme til at gaae bureløs. Hvad angaaer det Mæglingſforſlag, ſom er ſtillet, da maa jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at den ærede Forſlagsſtiller neppe har været heldig i at udtrykke ſig. Det hedder nemlig i § 1, første Paſſus, om de Ugifte, at de ſhulle have 10 pCt. af de første 300 Rd. og 7½ pCt. af de følgende 200 Rd., forudsat, at de have Saameget i Løn, men efter hans Forſlag vil det nu komme til at hedde 7½ pCt. af det ſjerde Hundrede, og, naat det da, analogt dermed, i 2den Paſſus hedder om de Gifte, at de endvidere for de første 300 Rd. ſhulle have 10 pCt. og 7½ pCt. af de to paafølgende Hundreder, ſaa vil deraf følge, at de ville ſaae 20 pCt. af de 3 første Hundreder, 15 pCt. af det ſjerde Hundrede, og 7½ pCt. af det femte Hundrede, medens de derimod ville ſaae 10 pCt. af det 6te, 7de og 8de Hundrede. Den ærede Rigsdagsmand har tidligere fundet et af mig underſtøttet Forſlag meget ufornuſtigt, men jeg maa tilſtaa, at jeg ſindes dette Forſlag endnu mere ufornuſtigt.

Bloug: Maa jeg bede om Ordet, for at gjøre en perſonlig Bemærkning.

Formanden: Jeg kan ikke give den ærede Rigsdagsmand Ordet, da Flere have forlangt Ordet for perſonlige Bemærkninger, men jeg har nægtet dem det.

Westenholtz: Jeg ſkal blot berigtige hvad der fra een Side er fremført, med Henſyn til Sammenligningen mellem Landbrugere og Embedsmændene. Man maa ikke glemme, naar man taler om Landbrugernes Indtægter, at de netop able de Fornødenheder, der ere ſaa dyre, at Embedsmanden ikke kan leve, idet f. Ex. 1 Ed. Rug nu koſter 7 Rd. Dertil giver Landmanden Intet ud, men det er netop det, ſom trykker Embedsmanden. Jeg troer imidlertid ikke, at det er nødvendigt at gaae videre i denne Retning. Hvad der for mig er det Afgjørende, er, at der er Mulighed for, at Løven, hvis vi ikke vedtage den ſom den foreligger, aldeles ikke kommer ud. Den, der hjæl-

per i Nøden, hjælper to Gange, og jeg troer ikke, at det alene kommer an paa, hvormeget vi give, men ogsaa paa, naar vi give. At der kan gives hurtigt, er for mig et tilſtrækkeligt Motiv til at vedtage Løven, ſom den nu foreligger, og jeg ſulde derfor meget tilraade at ſtemme derfor.

H. M. Petersen: Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn 7de Valgkreds (Jacobſen) begyndte ſit Foredrag med at bemærke, at det Hele ikke har nogen finantſiel Betydning; jeg formoder, at denne Udtalelſe var rettet mod mig. (Nei!). Ja, er det ikke ſaa, ſaa er jeg jo fri for at beſvare den, men jeg ſkal alligevel ſvare derpaa for at være ſikker. At en Udgiſt af 150,000 Rd. har finantſiel Betydning, kan ikke nægtes, men Forſkjellen imellem at gaae ind paa Landſthingets Beſlutning og at vedtage Fleertallets Forſlag har ingen finantſiel Betydning; det er ganſke rigtigt. Hvori beſtaaer da Forſkjellen? Deri, at Finantſministeren og Landſthinget ville tage fra den ugifte Beſtillingsmand, ſom har under 500 Rd., og give til den gifte, ſom har 800 Rd., og det er efter min Betragtning ubilligt. Maaſke jeg glemte at tilſvie det til hvad jeg før ſagde for at tydeliggjøre det. Den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Bloug) begyndte ſit Foredrag med, at han undrede ſig over, at denne Diſcuſſion kunde trækkes ſaa langt ud; det undrer mig ſlet ikke. Jeg troer, vi kunne paaviſe Exempler, hvor vi have talt længere om 20 Rd. til en Enke end om diſſe 150,000 Rd. til Embedsmændene omkring i Landet. Hvad iøvrigt angaaer ſaa vel den ſidſte ærede Talers Bemærkninger ſom de Bemærkninger, der ſaldt fra Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 3die Valgkreds; da ſkal jeg gjentage, hvad jeg tidligere har bemærket, at jeg troer, de ærede Herrer her i Kjøbenhavn, hvor klar Indſigt i de her ſtedfindende Forhold de end have, dog have for høie Tanker om Landboerne. Det kommer heller ikke af ſig ſelv paa Landet, det maa man ikke troe; der hører Meget til, naar en Landbruger ſkal kunne beſregne ſin Nettoindtægt til 800 Rd. Saa ſiger man: Ja, men man huſter ikke paa alle de Naturalier, Landbrugeren ſelv forbruger,